

שְׁלִימוֹת הַתּוֹרָה

להאיר לימוד הלך הפנימות שבתורה
ז"ל ע"י ארגון "שלימות התורה" בארה"ק

ג' אדר
השפ"ג
פרשת
תרומה
גיליון פ"ט

זמני כניסת ויציאת שבת - קודש

ר"ת	מוצ"ש"ק	חרי"ג	דורשלים
6:51	6:10	4:57	ירושלים
6:47	6:12	5:12	בני ברק
6:48	6:11	5:04	חיפה
6:48	6:12	5:15	כאר שבע

הזמנים לפי תוכנית "חזון שמים"

דבר המערכת

בשבעה באדר נולד מושיען של ישראל (מגילה יג), משה רבינו, אשר נשמתו נתגלתה לרשב"י וכפי שנזכר בספר הזוהר הקדוש בשם "רעיא מהימנא", הרועה הנאמן של עם ישראל, שפנים אל פנים דיבר עם הקב"ה, ושמע את עשרת הדיברות מפי הגבורה.

"בחיבור הזה שלך" - מובא בספר הזוהר הקדוש בשם "רעיא מהימנא" שאומר זאת לרשב"י - "שהוא ספר הזוהר הזה, יצאו בו מן הגלות ברחמי, ויקיימים בהם ה' בדרך ינחנו וכו'." (זוה"ק פ"ר נשא אות צ') כלומר, משה רבינו אומר לנו, שהלימוד בספר הזוהר הקדוש, מסוגל להוציא אותנו את בני ישראל מן הגלות, וברחמים.

היינו צריכים להבין שזהו המפתח שנמסר לנו ע"י משה רבינו לקבלת הגאולה השלימה בירושלים הבנויה ברחמים בלי צער וכלי יגון כלל. אלא אדרבה, מהרבות בשמחה וששון בלב שמחה והלוואי שכבר נבין זאת, ננצל זאת ונזכה לזה בקרוב. אמן.

שבת שלום ומבורך, המערכת

הלימוד היומי

בוזר הקדוש עם פירוש הסולם לשבוע פרשת תצוה

יום	תאריך	פרשה	עמודים	סעיפים
שבת	ד	ויחי	יג-יז	לט-מט
ראשון	ה	ויחי	זכ-זכ	נ-סא
שני	ו	ויחי	כא-כב	עב
שלישי	ז	ויחי	כח-כט	עג-פא
רביעי	ח	ויחי	כט-לב	פב-צב
חמישי	ט	ויחי	לג-לו	צג-קד
ששי	י	ויחי	לו-מ	קה-קט
שבת	יא	ויחי	מ-מד	קכ-קכט

שיעורים בלימוד היומי בעברית - בשלוחה 2-6

שלימות התפילה

תפילת העמידה

מכל אבקת רוכל, זו היא תפלת מעומד, ג' ברכות ראשונות הן: מגן אברהם, מחיה מתים, ואתה קדוש. בברכת מגן אברהם יש מ"ב מילים, שהן כסוד השם הקדוש של מ"ב אותיות. ויש לכלול את השם מ"ב בלב, ולהתקשר בו כסוד הזה, כמו השלכת הקשורה בגלגל, באהבת אדוני, וזו היא ברכה של ימין, שהיא חסד, שהוא סוד קו ימין.

בברכת מחיה מתים יש בה מ"ט מילים, שהם סוד חמשים שערי בינה חסד אחד. ויש בו שם שהוא סוד גבורות ה', והוא ראשי תיבות של אתה גבור לעולם אדני, שסודו השם אנג"ל. ובסוד אחד הוא יגל"א. והכל סוד אחד, שהוא לשון גילוי, הרומז על הגבורות הגילוי חכמה דשמאל. והוא יוצא מן הגבורות שבברכות, דהיינו מראשי תיבות של יהודה אתה יודוך. גוד אריה יהודה. לא יסוד שבט מיהודה. אוסרי לגפן עירה. שהם ר"ת יגל"א. בשם הזה נתעורר יהודה בגבורה הקדושה כי יהודה, הוא סוד המלכות הנמשכת משמאל. וזו היא ברכה של שמאל, דהיינו גבורה, שהיא קו שמאל.

קדושה, (דהיינו ברכות אתה קדוש), יש בה י"ד מילים, שהן כנגד עשרה מאמרות, וד' אותיות שם הוי"ה. וזה הוא תפארת, שהוא הקו האמצעי הכולל לכל הצדדים, דהיינו קו האמצעי המיוחד צד ימין וצד שמאל. ואחוז מסוף העולם העליון שהוא בינה, עד סוף העולם, שהוא מלכות.

ג' ברכות אחרונות אינם כחשבון הזה של מלות. כ' הברכות רצה ומודים, הם תומכי התורה, ב' עמודים, דהיינו נצח והוד, שעליהם נסמך התפארת, שנקרא תורה. הברכה שים שלום, היא עץ החיים, דהיינו יסוד. שהוא שלום בית, שלום הכל. כי היסוד נקרא שלום. בין כך ובין כך, דהיינו בין ג' ברכות ראשונות לבין ג' ברכות אחרונות, כאמצע, הם י"ב ברכות שהתקינו הקדמונים, וכבר העמידוהו.

נפילת אפים

אחר שהשלים התפלה והתורה על עונותיו, יאמר נפילת אפים. שואל, נפילת אפים מה היא? ומשיב, הרי העמדנו שעושה כל מה שעשה משה רבינו, שעשה תפלה, ותחנונים, ובקשות, ונפילת אפים. שכתוב, ואתנפל לפני ה'. אבל אחר שנמר התפילה ונכנס בכל אלו המדרגות העליונות, והכלה, (שהיא המלכות), נקשרה בכלוק, יש לדרת למטה, למקום המלכות. וכיון שיורד למטה, יש נפילת אפים כאלף בית, דהיינו במזמור המסודר בא"ב. דהיינו לדוד אליך ה' נפשי אשא.

מהו הטעם? הוא משום שכבר התפלל תפלתו והתורה על עונותיו, מכאן ולהלאה יראה את עצמו שמסר נפשו לאדוניו באהבה. ויאמר, "לדוד אליך ה' נפשי אשא" [שהוא עניין מסירת והעלאת הנפש אל השכינה]. והוא לרצון לאותו הצד ששורה בו מות, דהיינו אל המלכות, בשעה שמקבלת משמאל, ולא מקו האמצעי, ועושה לו נחת בזה. (ע"י זהר תרומה אות מ"ה בחסולם ד"ה ביאור).

ועם כל זה, כאלף בית הזה של "לדוד אליך ה' נפשי אשא", יש בו סוד הסודות לחכמים. באלפא ביתא זה, אין בו ו', שה"ס עץ החיים. דהיינו הקו האמצעי. ויש בו פ' במקומו. והיינו, פדה אלקים את ישראל מכל צרותיו, שנכפל בסוף המזמור. שהוא תפלה, שלא יזיק חסרון ה'. ואח"כ נאמר בו ר' ב' פעמים, ואין בו ק'.

המשך בעמוד הבא

שלימות הפרשה

כל הנושא בפרשתנו - פרשת תרומה - עוסקים בעסק של "השראת השכינה", ובוזר הקדוש מביאר שכל תהליך התפילה מטרתה היא כדי להגיע להשראת השכינה, ונביא ברכות ה', מהזוהר הקדוש [זוהר חדש לפרשת תרומה] בעניין מהלך התפילה:

ציצית ותפילין

אמר רבי שמעון בן יוחאי, בשעה שהאדם משכים בבוקר, ומניח תפילין בראשו, ותפילין ברושם קדוש בזרוע, ומתעטף בעטוף של מצוה, ובא לצאת משער ביתו - ד' מלאכים קדושים מתחברים עמו, ויוצאים עמו משער ביתו ומלוים אותו לבית הכנסת, ומכריזים לפניו: "תנו כבוד לצורת המלך הקדוש, תנו כבוד לבן המלך, לפנים היקר של המלך!" רוח הקדוש שורה עליו, מכריז ואומר, "ישראל אשר בך אתפאר!"

קרבנות

אחר כך יש לו לקרות פרשת בראשית עד יום אחד. שהוא חשוב, ושבח הכל. אחר כך יעסוק בפרשת קרבנות לכפר עליו. ויאמר כל הקרבנות האלו, ויאמר "צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העולה". כדי לכפר על כל ההרהורים והמחשבות שבלילה. ואחר כך ישבח בתשבות של דוד המלך. ובשביל זה נכנס האדם בשערי בית הכלה, (שהיא השכינה), והיא מתקנת, והמדרגות מתקנות עמה.

יוצר אור

כיון שהגיע ליוצר אור, שהוא תחילת תפילת הישיבה, אז כל המדרגות פתוחות שערים. ואז כתוב, כתמרות עשן. מה תמרות עשן של הקטורת עולה, והמדרגות מתחברות אלו באלו, אף כאן, התפילה היא כתמרות עשן דקטורת, שעולה, והמדרגות מתחברות ומתקשרות אלו באלו. כי הוא מקשר אותן על ידי תפלתו.

ואומר: "כולם אהובים כולם כרורים כולם גבורים". ואחר כך אומר אהבה רבה, לעלות ולהתקשר בימין, שה"ס אהבה. ואומר יחוד שמע והפרשיות של קריאת שמע, ואז נקראת מקטרת מר. ואחר כך אמת ויציב, שהוא ולבונה. ואף על פי שהוא של תפלת מיושב, [כלומר, אף על פי שקריאת שמע עם אמת ויציב הם גם כן של תפלת מיושב, שנקראת תמרות עשן] היא כלל. [כלומר, תפילת מיושב נקראת תמרות עשן בדרך כלל. ובפרטות, נקרא ק"ש ופרשיותיה, מקטרת מר. ואמת ויציב נקרא, ולבונה].

אמת ויציב

שואל, כיון שאמר אמת, למה אומר ויציב, שהוא תרגום של אמת. ולמה הוא נצרך כאן, כיון שכבר אמר, אמת? ומשיב, אלא ודאי, כל, אמת, זהו יעקב, שהוא תפארת. ויציב, זהו יוסף, שהוא יסוד. וצריך להתדבק בשניהם, בתפארת ויסוד. ומשום שפרשת ציצית הוא סוד הכלה, שהיא מלכות, היא צריכה להם, לתפארת ויסוד, שיתחברו עמה. מיד אנו אומרים את שניהם, "אמת ויציב". ועל כן, אמת, זהו יעקב, ויציב, זהו יוסף, שהם תפארת ויסוד. שואל, אם כן למה אומרים ויציב כלשון תרגום? ומשיב, אלא משום שם פעמים, אמת אמת, אין אנו אומרים. משום שהוא פגם (כמ"ש בברכות יד) ולכן אומרים ויציב שהוא תרגום, ואין פגם בשאמר שתי פעמים, כיון שאינם כשפה אחת.

שאלות מהזוהר הקדוש

על פי פרשת השבוע "הק ליישראל" עם פירושי הסולם

- א. למה זוכה אדם המקדים לבוא ראשון לבית הכנסת?
1. מוכסח לו שישלים שנתו.
 2. עליו נאמר "ראש דברך אמת".
 3. נחשב לבאים אחריו, כאילו כולם נמצאים שם.
- ב. כיצד צריכים להמציא הציבור בבית הכנסת במקור?
1. בענייני החכמה של שלמה.
 2. בשירות ותשכחות של דוד.
 3. בחזל ברעדה ברתת ובזיע.
- ג. מהי כוונת הכתוב "שיר השירים אשר לשלמה"?
1. פירושו למלך שהשלום שלו.
 2. כוונתו לשירות ותשכחות הנאמרות בעולם ההדא.
 3. מכאן שהמכוון בשירת הים, זוכה ומיציא את זיוונו.
- ד. מוזכר למדים שאסור ליחיד לומר "קדושה" בלשון הקודש?
1. למדים זאת מ"שנים מקרא ואחד תרגום".
 2. נלמד מ"קדושים ככל יום יהללך סלה".
 3. מקורו בפסוק "שישים גיבורים סביב לה, מגיבורי ישראל".
- ה. למה גורם העוסק בדברי תורה בסעודה?
1. לסלק בכך את החיצונים לצד הטומאה.
 2. כיון שעוסק בדברי תורה נתן תוקף לארוננו.
 3. נחשב לו כאילו הקריב קרבן התמיד במקומו וכהלכותו.
- ו. למה קורא הזוהר "שמחת שלימה" ו"שמחת השמחות"?
1. להשלמת ג' סעודות השבת.
 2. ללימוד התורה כליל בשבת, לאחד הצות.
 3. ליום שנתן בו הקב"ה את השבת לישראל.

התשובות הנכונות מהגיליון הקודם:

א-ב | 2-ב | 2-ג | 3-ד | 3-ה | 3-ו | 1-ז

תשובה נכונה במקור, נחשבת לפי מה שכתוב בזה"ק 'הק-לישראל' של השבוע. את התשובות ניתן להשיב מיום ה' בשעות 3:00 - עד יום א' בשעות 3:00 בצהריים.

בקול הזוהר הקדוש: 03-5234979 בשלוחה 7 < 1.

המשך "שלימות הפרשה"

שואל, מה הטעם שאין בו קוף, ומשיב, משום שנפילת אפים זו שהאדם מוסר נפשו למות, צריך לכוון רצונו ולעשות נחת רוח לאותו צד ששורה בו מות, שהוא המלכות, בשעה שדבוקה בקו שמאל ולא בקו האמצעי, כמו שעושה הקוף (דהיינו בעל חי הנקרא קוף) בחרבות ובהרים, שמראה את עצמו שמת. והוא מראה את עצמו שמת, לפני חיה אחת שהוא ירא ממנה. שבשעה שאותה חיה קרבה אליו והושבת להרגו ולנשכו, היא רואה אותו נופל לארץ כמת. והושבת שהוא מת. אז חוזרת החיה לאחוריה, ואינה צוררת אותו. ועל כן נסתלקו ב' אותיות אלו, ו' ק', שאין יודע בהן, רק הקב"ה לבדו. [ובפירושי הסולם הרחיב ביאור עומק העניין, יע"ש].

ועם כל זה, ברצון הלב, ישום עצמו להקב"ה, שמסר לו נפשו באהבה. והקב"ה חושב לו כאלו נטלה ממנו הנשמה. ועל כן צריך לנפול על הארץ כמת בשעה שיאמר נפילת אפים (עיקר נפילת אפים הוא ממש על הארץ, וכיום לא נוהגים כן), משום שיש חטאים שעושה האדם, שאינם מתכפרים אלא במוות, כמו שכתוב, "אם יכופר העון הזה לכם עד תמותו". ועתה שנחשב לו שהקב"ה לקח נשמתו והוא נתנה ברצון, אותה שעה עומדת לכפר על עונותיו ולהשלים לכל הצדדים, ולצד הזה, השמאלי, שאמרנו.

עם כל זה עולה התפלה, מהמצב השמאלי, ומתעלה בקו האמצעי, בין ב' זרועות ימין ושמאל, בחבוק האהבה כראוי. והיא מקושרת מר ולבונה מכל אבקת רוכל.

יהי רצון שזוכה שתפילותינו יעלו לתיקון השכינה בשלימות, וזוכה שתחזור השכינה לשרות בישראל כימי קדם, אמן כן יהי רצון!

שבת שלום!

אמרות קודש על לימוד הזוהר הקדוש

הגה"ק בעל "אמרי חיים" מוז'נין זיע"א

א"י איתא בסה"ק מתלמידי הבעש"ט אשר סגולה לשמחה ורוממות הנפש הוא התקשרות אל הרבי, אמירת זוהר, וטבילה במקוה, ר'בי ז'הר מ'קוה ר"ת זמ"ר והוא שמחה מאהבה וס"ת עה"כ גימ' ידא"ה,

הרי אהבה ויראה מתוך אהבה שהיראה עלאה הר"ת וס"ת זמ"ר עם רט"ו גימ' אברהם ויצח"ק אהבה ויראה.

הר"ת של ו'ישב ר'אוכן א'ל ה'בור מספר רכ"י שהוא גם מספר זה"ר וגם יקו"ו מי"ם - מקוה, משלשת סגולות אלו באים לרוממות הנפש לאהב השי"ת בכל לב ונפש ומאד.

(אמרי חיים, וישב)

סיפור לשבת

מקשה תיעשה המנוחה

בעת שכיהן ה'חתם סופר' רבי משה סופר זצ"ל, כרב בעיר פרשבורג, החלו המשכילים לנעוץ קרניהם בחומת היהדות הנאמנה ולפרוץ בה פרצות.

הם חברו לראשי השלטון ושכנעו אותם שהיהודים חייבים 'להשכיל', לשוחח בשפת המדינה ולזנוח את שפת האיריש. בגליציה ובהונגריה הלכו רבים שבי אחר ההשכלה. בגרמניה אף נפתחו בני ספר למשכילים, שמלאו ביהודים מתבלילים, רחמנא לצלן.

ביום מן הימים העלו הארורים הצעה חדשה: "הבה ונקים כפרשבורג' בית מדרש לרבנים". הם תכננו שבסמינר זה ילמדו משכילים רפורמים וגם יהודים חרדים. במוסד ילמדו לימודי חול ולימודי קודש בתערוכת.

למשמע הרעיון זעקה הקהילה החרדית הנאמנה זעקה גדולה ומרה. שליחים דחופים נשלחו לרבני הונגריה לספר להם את אשר ארע ולבקש מהם לעשות כל מה שניתן כדי להעביר את רוע הגזירה. כשהגיעה השמועה לאזניו של ה'חתם סופר', התחלחל ודרש פגישה מיידית עם ראשי השלטון.

כפגישה ניסו ראשי השלטון להשפיע על ה'חתם סופר' שיסכים להקמת הסמינר: "אמנם ילמדו בסמינר גם מקצועות חול כדי להקנות ידיעה בכל שטחי החיים, אבל ילמדו בו גם מקצועות קודש, כמו שאתם לומדים במוסדות שלכם. אם כן, מה לכם נזעקים כל כך למשמע הרעיון?"

ענה להם ה'חתם סופר': "אחד מן הכלים שבנה משה רבינו במשכן היה המנוחה. מנוחה זו רמז לחכמה, לתורה. על המנוחה נאמר: 'מקשה תיעשה המנוחה'. מכאן אנו לומדים כי התורה כולה צריכה להיות מקשה אחת, ללא ערוב של חמרים חיצוניים".

הוא אף המשיך ואמר: "הכתוב ממשיך: 'רכה וקנה גביעה כפתוריה ופרחיה ממנה יהיו'. אין 'ליפות' את התורה שלנו בנוצות לא לה מספרי מדע. כל יפיה ותפארתה הוא רק ממנה! זו ההתנגדות שלנו למוסד שיערכבו בו לימודי תורה בלימודים חיצוניים".

ואכן, לאחר מאמצים ושתדלנויות רבות נסתם הגולל על ה'מוסד לרבנים', ולקהליה הקדושה הייתה הרווחה.

(תספר)

03.523.4979

שיעורים בעברית ובאיריש

מענה מרבני הקו - להכנת הלימוד

תזכורת לימוד היומי

קול הזוהר הקדוש:

1000 גיליונות בשבוע זה לזכות הרה"ח מרדכי חיים בן חיה שרה שליט"א לברכה והצלחה בכל העניינים בר"ג.

לשפת בודפסת העילון. לחיובות הנצות. להא' שרת ולחונכות ניתן לפנות למערכת בטלפון: 054-8517381 (+972) או באימייל: 3131760@gmail.com

להצטרפות לקבלת הגיליון במייל ניתן לשלוח בקשה ל: 3131760@gmail.com